

Vraag nr. 122
van 12 januari 1998
van de heer JOS STASSEN

Niet-professionele sportbeoefenaars – Transfervergoedingen

Het decreet van 3 juli 1996 tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaars stelt in artikel 3, § 2 letterlijk : "De betaling van enige vergoeding onder welke vorm of benaming dan ook, bij de regelmatige beëindiging van een overeenkomst tussen een niet-professionele sportbeoefenaar en zijn sportvereniging, naar aanleiding van of gekoppeld aan de overgang van de niet-professionele sportbeoefenaar van de opgezegde sportvereniging naar een andere vereniging, is verboden.

Dit is evenzeer het geval wanneer de niet-professionele sportbeoefenaar zijn overeenkomst regelmatig beëindigt om naar een andere sportvereniging over te gaan en daar een professioneel statuut aanneemt".

De tekst van het decreet is dus duidelijk, er mag geen enkele vergoeding worden betaald. Opleidingsvergoedingen, transfersommen of welke betalingen ook gebonden aan de individuele aansluiting of opzegging van het lidmaatschap van een niet-professionele sportbeoefenaar bij een sportvereniging, kunnen op geen enkel ogenblik de vrijheid van aansluiting van de niet-professionele sportbeoefenaar belemmeren.

Verenigingen en federaties kunnen dus ook geen "administratieve vergoedingen" meer vragen voor de kosten die ze dragen om de overgang administratief te verwerken. De federaties moeten ervoor zorgen dat de jaarlijkse lidgelden volstaan om de kosten voor werking van de clubs en de federatie te dragen.

Toch lezen we in artikel 1.3.8 van het huishoudelijk reglement van de Vlaamse Atletiek Liga (VAL) onder de hoofding B – Administratief recht : "Per opzegging van een lidmaatschap wordt een vast recht van 3.000 frank geheven te betalen door het lid of de vereniging bij het indienen van de opzeg van het lidmaatschap".

1. Is dit huishoudelijk reglement van de VAL compatibel met het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar, meer bepaald met artikel 3, § 2 ?

2. Zijn de minister nog andere – soortgelijke of andere – overtredingen van dit decreet bekend ?
3. Wat doet het beleid om dergelijke toepassingen van het decreet te voorkomen ? Zijn er informatie-initiatieven naar (ouders van) atleten ? Houden die adviezen in over hoe er in dergelijke situaties moet worden tewerkgegaan om dat administratief recht niet te moeten betalen ? Wat houden die adviezen in ?
4. Wanneer treedt het decreet in werking voor alle sporttakken, meer bepaald ook de niet-gefederaliseerde sporten ?

Antwoord

Het huishoudelijk reglement van de VAL bevat inderdaad een bepaling die stelt : "Per opzegging van een lidmaatschap wordt een vast recht van 3.000 frank geheven te betalen door het lid of de vereniging bij het indienen van de opzeg van het lidmaatschap".

Door verschillende atleten en clubs verspreid over geheel Vlaanderen werden ikzelf en de administratie van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en Openlucht recreatie (Bloso) reeds op de hoogte gesteld van deze problematiek. Ik heb dan ook aan Bloso gevraagd om de verantwoordelijken van de VAL uit te nodigen om desbetreffend uitleg te verschaffen.

Gelet op het feit dat het de bedoeling is van de decreetgever om de absolute vrijheid van de niet-professionele sportbeoefenaar te garanderen, werd door middel van een zeer duidelijk artikel, artikel 3, § 2, elke betaling verboden van enige vergoeding in welke vorm of benaming dan ook naar aanleiding van of gekoppeld aan de overgang van de niet-professionele sportbeoefenaar naar een andere sportvereniging.

Het is duidelijk dat geen enkele vergoeding mag worden betaald. Opleidingsvergoedingen, transfersommen of welke betalingen dan ook, die gebonden zijn aan de individuele aansluiting of opzegging van een niet-professionele sportbeoefenaar bij de sportvereniging, zouden enkel de vrijheid van aansluiting van de niet-professionele sportbeoefenaar kunnen belemmeren of betwistingen doen ontstaan. De tendens om elke maatregel die de absolute vrijheid van de sportbeoefenaar zou verhinderen, te verbieden, is terug te vinden in het

Bosman-arrest, maar eveneens in recente Belgische rechtspraak. De decreetgever heeft deze tendens bevestigd (Stuk 342 (1995-1996) – Nr. 1).

Gelet op de zeer duidelijke bepaling van artikel 3, § 2 van het decreet en gelet op het feit dat administratieve rechten de vrijheid van aansluiting belemmeren, mogen de verenigingen en federaties geen vergoedingen meer vragen voor de kosten die ze dragen om de overgang administratief te verwerken. De federaties moeten ervoor zorgen dat de jaarlijkse lidgelden volstaan om de kosten voor werking van de clubs en de federatie te dragen.

Het door de VAL gevraagde administratief recht van 3.000 frank is dan ook strijdig met artikel 3, § 2 en ik zal hen daaromtrent inlichten.

De Bloso-administratie heeft van diverse clubs en spelers klachten ontvangen over een gelijkaardig administratief recht dat blijkbaar zou worden gevraagd door de Vlaamse Volleybalbond. Op dit ogenblik wordt deze zaak onderzocht. Er kan in het algemeen nochtans worden vastgesteld dat de federaties hun statuten hebben aangepast aan de bepalingen van het nieuwe decreet. De federaties houden zich aan de adviezen en richtlijnen die door mijn kabinet en de Bloso-administratie worden gegeven bij de aanpassing van hun statuten of reglementen.

De personen die zich hebben beklagd over de heffing van administratieve rechten werden individueel op de hoogte gebracht door mijzelf en door de Bloso-administratie van het gevolg dat aan hun schrijven werd gehecht. Wij zullen hen ook inlichten omtrent de verdere afloop van dit dossier.

Het decreet is vanaf 1 januari 1997 van kracht in Vlaanderen en is van toepassing op alle sportfederaties en sportverenigingen die sportmanifestaties organiseren in Vlaanderen, ongeacht of het nu om gesplitste of niet-gesplitste federaties gaat.